

I forbindelse med Folketingets vedtagelse af de voldsomme afgiftsforhøjelser på erhvervslivets energi i 1995 lovede regeringen også, at pengene ville komme tilbage. Nu hvor regeringen igen udsteder et løfte, må det være relevant at se på, hvordan det gik med løftet i 1995.

Gøres der status, viser det sig, at regeringen rundt regnet er bagud med tilbagebetaling af ca. 1 mia. kr. De ligger stadig væk i statskassen. Regeringen er som sagt utroværdig, når der udstedes løfter om tilbagebetaling.

Af bemærkningerne til L 107, som der tidligere er henvist til, fremgår det, at afgiftsstigningerne ikke slår igennem på energiforbruget til proces. Det hænger sammen med, at energiafgifterne godtgøres virksomhederne via momsafregningen. Her ligger nøglen til løsningen af troværdighedsproblemet: Vil regeringen ikke være troværdig, må et flertal i Folketinget være troværdigt ved at ændre L 107, så energiafgiftsstigningerne ikke kun på procesenergi, men også på energi til rumopvarmning føres tilbage via momsafregningen. Det vil neutralisere virkningen af afgiftsstigningerne fuldt ud for hver eneste momsregistrerede virksomhed her i landet. Sker der ikke en sådan tilbageføring af afgifterne, vil især virksomheder med et stort arbejdsmiljøbetings ventilationsbehov og deraf følgende stort energiforbrug til rumvarme blive ramt. Det drejer sig bl.a. om støberier, farve- og lakvirksomheder, visse plastvirksomheder, autoværksteder og skibsværfter.

Dansk Folkepartis forslag om at føre stigninger tilbage via momsafregningen for både energi til opvarmning og til proces løser langtfra de mange problemer, der knytter sig til afgifterne på erhvervslivets energi. De mange andre problemer omkring afgifterne må Folketinget så tage op til efteråret, når energireformarbejdet og/eller evalueringen af den grønne afgiftspakke skal til debat. Dette er noget, som Dansk Folkeparti vil følge op i det kommende udvalgsarbejde.

Morten Helveg Petersen (RV):

De to forslag, L 106 og L 107, indgår som naturlige komponenter i pakken og har et grønt tilsnit, som vi selvfølgelig sætter pris på i Det Radikale Venstre, hvor vi gerne ser, at der kommer mere beskatning på ressourcer frem for på arbejdsindkomst. Så vores udgangspunkt er selvfølgelig, at vi er positive over for begge lovforslag.

L 106 om afskaffelse af den særlig lange kreditid for bilforhandlere kan vi bakke op, i og med at kreditaftregningsreglerne dermed bringes på linje med afregningsreglerne for andre afgifter. Og det er også værd at bemærke, at bilerne er faldet i pris gennem de sidste 5 år, hvorfor forslaget selvfølgelig vil medføre en forøgelse af bilpriserne og dermed lægge en dæmper på forbruget, men det er jo altså også en af de erklærede hensigter med hele manøveren.

Hvad angår L 107 om de grønne afgifter, er vi selvfølgelig også positive, i det omfang skatten på ressourcer kan afløse skatten på indkomster, og det er også en af hensigterne her, jævner vores tidligere debat om lavere skatter i bunden af indkomstskalaen.

Dertil kommer, at højere benzinpriser jo gerne skulle have nogle gode afledte effekter og ud over prøvet selvfølgelig også gøre den kollektive transport mere attraktiv. Vi kunne dermed skåne miljøet, og det giver jo også noget provenu.

Og så skal vi selvfølgelig i et eller andet omfang tage hensyn til de fordelingsmæssige virkninger og grænsehandelen og erhvervenes konkurrenceevne, men her er det vigtigt at huske på, at oliepriserne er faldende i øjeblikket, og at afgifterne derfor med fordel kan sættes op, og at huske på, at benzinen i dag ikke er meget dyrere, end den var for 15 år siden. Og med denne afgiftsforøgelse modvirker vi på den led den udhuling, der har været af afgiftssatserne som følge af prisstigningerne på det sidste.

Det Radikale Venstre er positivt indstillet.

Frank Aaen (EL):

Grønne afgifter er jo en slags modeord og også tit en pæn indpakning for skat. Og vi vil sige det på den måde, at skal det være grønt, skal det fremme omstillingen, og skal det være en skat, skal den være socialt afbalanceret. Og dér har vi altså nogle problemer med forslaget om at øge afgiften på el og varme, for det første fordi der ikke er en omstilling i det af betydning, fordi det bare er en ren afgift, hvor folk ikke gives nogen hjælp til at spare på el og varme, og for det andet fordi det er socialt skævt på den måde, at selv om de rigeste kommer til at betale mere i kroner og øre, er det procentvis hårdst ved de lave indtægter.

Derfor er vi i udgangspunktet negative over for den del af de to forslag.